

OPCIÓ SEGONA

TEXT I

1 Que la lògica haja fet aquest camí segur ja des dels temps més antics hom ho infereix del
2 fet que, d'ençà d'Aristòtil, no ha hagut de fer cap pas endarrere, llevat que hom li vulga
3 comptar com a milloraments la supressió d'algunes supèrflues subtilitats o una determinació
4 més clara del seu discurs, coses que, tanmateix, pertanyen més a l'elegància que a la
5 seguretat de la ciència. Notable és també en ella que tampoc no ha pogut fer fins ara cap pas
6 endavant i, per consegüent, segons totes les aparences, sembla que és closa i acabada. I si
7 alguns moderns han pensat eixamplar-la mitjançant la introducció de capítols – uns de
8 *psicologia*, sobre les diferents facultats del coneixement (la imaginació, l'enginy); d'altres
9 de *metafísica*, sobre l'origen del coneixement o l'espècie diferent de certesa segons la
10 diversitat dels objectes (segons l'idealisme, l'escepticisme, etc.); d'altres d'*antropologia*,
11 sobre els prejudicis (llurs causes i remeis) – és per causa de llur ignorància sobre la
12 naturalesa peculiar d'aquesta ciència. No hi ha augmentació sinó deformació de les ciències
13 quan hom deixa que llurs límits es confonguen; el límit de la lògica, però, és determinat
14 amb tota exactitud, perquè és una ciència que presenta amb detall i que prova de forma
15 estricta únicament les regles formals de tot pensar (sia aquest *a priori* o empíric, tinga
16 qualsevol origen o objecte, o trobe en el nostre ànim obstacles accidentals o naturals.

I. Kant, *Crítica de la raó pura*, Pròleg 2^a ed. B VIII (Trad. J. B. Llinares).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**lògica**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: *Crítica trascendental de la metafísica*.
- 4^a. Comenta breuement qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que jutges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓ SEGONA
TEXT II

- 1 Com el «món vertader» va acabar convertintse en una faula
2 Història d'un error
- 3 1. El món vertader, abastable per al savi, el pietós, el virtuós, -ell viu en aqueix mon, *ell és*
4 *aqueix món.*
5 (La forma més antiga de la Idea, relativament intel·ligent, simple, convincent.
6 Transcripció de la proposició «jo, Plató, sóc la veritat».)
- 7 2. El món vertader, inabastable per ara, però promès al savi, al pietós, al virtuós («al
8 pecador que fa penitència».)
9 (Progrés de la Idea: aquesta es fa més subtil, més insidiosa, més incomprendible, -*es*
10 *fa dona*, es fa cristiana ...)
- 11 3. El món vertader, inabastable, indemostrable, que no es pot prometre, però mentre que
12 pensat, un consol, una obligació, un imperatiu.
13 (En el fons, el vell sol, però travessant la boira i l'escepticisme; la Idea s'ha fet
14 sublim, pàl·lida, nòrdica, de Königsberg.)

F. Nietzsche, *Crepuscle del ídols*, "Com el «món vertader» va acabar convertintse en una faula"
(Trad. J.B. Llinares i R. Gomar).

QÜESTIONS:

- 1^a. Sintetitza les idees del text mostrant en el teu resum l'estructura argumentativa o expositiva desenvolupada per l'autor.
- 2^a. Definix el terme "**Idea**", partint de la informació oferta pel text, i completant-la amb el coneixement que tingues de la filosofia de l'autor.
- 3^a. Redacció: ***La mort de Deu.***
- 4^a. Comenta breument qualsevol aspecte del pensament de l'autor del text que juges important en algun d'aquests sentits: per la seua relació amb el d'altres filòsofs, amb fets històrics rellevants (especialment si són contemporanis de l'autor o tenen relació amb la seua vida) o amb trets significatius del món contemporani.

OPCIÓN SEGUNDA

TEXTO I

1 Que la lógica ha tomado este camino seguro desde los tiempos más antiguos es algo que
2 puede inferirse del hecho de que no ha necesitado dar ningún paso atrás desde Aristóteles,
3 salvo que se quieran considerar como correcciones la supresión de ciertas sutilezas
4 innecesarias o la clarificación de lo expuesto, aspectos que afectan a la elegancia, más que a
5 la certeza de la ciencia. Lo curioso de la lógica es que tampoco haya sido capaz, hasta hoy,
6 de avanzar un solo paso. Según todas las apariencias se halla, pues, definitivamente
7 concluida. En efecto, si algunos autores modernos han pensado ampliarla a base de
8 introducir en ella capítulos, bien sea *psicológicos*, sobre las distintas facultades de
9 conocimiento (imaginación, agudeza), bien sea *metafísicos*, sobre el origen del conocimiento
10 o de los distintos tipos de certeza, de acuerdo con la diversidad de objetos (idealismo,
11 escepticismo, etc.), bien sea *antropológicos* sobre los prejuicios (sus causas y los remedios
12 en contra), ello procede de la ignorancia de tales autores acerca del carácter peculiar de esa
13 ciencia. Permitir que las ciencias se invadan mutuamente no es ampliarlas, sino
14 desfigurarlas. Ahora bien, los límites de la lógica están señalados con plena exactitud por ser
15 una ciencia que no hace más que exponer detalladamente y demostrar con rigor las reglas
16 formales de todo pensamiento, sea éste *a priori* o empírico, sea cual sea su comienzo o su
17 objeto, sean los que sean los obstáculos, fortuitos o naturales, que encuentre en nuestro
18 psiquismo.

I. Kant, *Crítica de la razón pura*, Prólogo a la 2ª ed. B VIII (Trad. P. Ribas).

CUESTIONES:

- 1ª. Sintetiza las ideas del texto mostrando en tu resumen la estructura argumentativa o expositiva desarrollada por el autor.
- 2ª. Define el término “**lógica**”, partiendo de la información ofrecida por el texto y completándola con los conocimientos que tengas de la filosofía del autor.
- 3ª. Redacción: *Crítica trascendental de la metafísica*.
- 4ª. Comenta brevemente cualquier aspecto del pensamiento del autor del texto que juzgues importante en alguno de estos sentidos: por su relación con otros filósofos, con los hechos históricos relevantes (especialmente si son contemporáneos del autor o tienen relación con su vida) o con rasgos significativos del mundo contemporáneo.

